

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Terezy Jachura Maříkové v právní věci

žalobce: **Jakub Háj a spol.**, IČO 02563657
sídlem Nábřeží 596, 760 01 Zlín - Prštné
insolvenční správce dlužníka:
Stříbrný Development s.r.o., IČO 28361016
sídlem U garáží 1436/6, 170 00 Praha 7 - Holešovice

proti
žalovanému: **S. N.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Macháčkem
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

za účasti vedlejšího
účastníka na straně
žalobce: **ELEGOHOUSE, s.r.o.**, IČO 29354269
sídlem Laurinova 2800/4, 155 00 Praha 5 - Stodůlky
zastoupený advokátem Mgr. Janem Karetou
sídlem Sokolovská 81/55, 186 00 Praha 8

o zrušení usnesení o schválení smíru, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 26. ledna 2021, č. j. 19 C 40/2020 – 57 ve spojení s doplňujícím usnesením ze dne 26. března 2021, č. j. 19 C 40/2020 – 70,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku o věci samé I. a ve výroku o nákladech řízení II. **potvrzuje**.
- II. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výroku o soudním poplatku III. **mění** jen tak, že žalovaný **je povinen** zaplatit soudní poplatek na účet Obvodního soudu pro Prahu 9; jinak **se** v tomto výroku **potvrzuje**.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení 600 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit vedlejšímu účastníku na nákladech odvolacího řízení částku 300 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jana Karety.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 26. 1. 2021 soud I. stupně zrušil usnesení Okresního soudu Praha-východ, č. j. 8 C 174/2016-17 ze dne 8. 12. 2016, které nabylo právní moci 13. 2. 2017 a kterým byl schválen smír uzavřený mezi společností Stříbrný Development s.r.o. a S. N. (I.), o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Usnesením ze dne 26. 3. 2021 soud I. stupně doplnil rozsudek ze dne 26. 1. 2021 výrokem III., kterým uložil povinnost žalovanému zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci usnesení na účet Obvodního soudu pro Prahu 9 (a to se zřetelem k ustanovení § 166 o. s. ř. ve spojení s § 11 odst. 1 písm. n) a § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).
3. Žalobce se domáhal návrhem podaným 13. 2. 2020 zrušení usnesení Okresního soudu Praha-východ č. j. 8 C 174/2016-17 ze dne 8. 12. 2016, kterým tamní soud schválil soudní smír mezi společností Stříbrný Development s.r.o. a S. N. (pravomocně k datu 13. 2. 2017); tímto smírem bylo určeno, že S. N. se stal výlučným vlastníkem nemovitostí – bytové jednotky č. xxx, nebytového prostoru č. xxx1 a garáže xxx, v budově č. p. xxx stojící na pozemku parc. č. xxx, a to blíže specifikovaného spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku, když předmětný smír podle žalobce je v rozporu s hmotným právem. Ke dni uzavření smíru byly předmětné nemovitosti zatíženy řadou exekučních příkazů k prodeji těchto nemovitostí a bránily tak nakládání s nemovitostmi dle § 47 odst. 6 ex. ř. (zákaz povinnému převést na jiného majetek postižený exekučním příkazem pod sankcí absolutní neplatnosti takového jednání).
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, kdy tuto pokládal za zneužití práva, odkazoval na okolnosti předcházející uzavřenému smíru, kdy žalovaný zaplatil společnosti Stříbrný Development s.r.o. řádně kupní cenu za předmětné nemovitosti. Žalovaný má za to, že schválený soudní smír měl deklaratorní charakter, kdy bylo třeba vycházet z kupní smlouvy uzavřené mezi těmito účastníky jako prodávajícím a kupujícím, když došlo i k předání předmětu koupě. Žalovaný zpochybňoval aktivní věcnou legitimaci žalobce (původní insolvenční správce Mgr. Renata Jančová – poznámka odvolacího soudu, poté jmenovaný insolvenční správce Jakub Háj a spol.), když dle názoru žalovaného se generálního inhibitoria může dovolat pouze oprávněný z příslušných exekucí nebo exekutor vykonávající exekuce; poukazoval i na to, že žalobce se nemůže domáhat zrušení smíru z důvodu protiprávního jednání prodávající společnosti, když sama tato prodávající uvedenou situaci způsobila.
5. Na stranu žalobce následně jako vedlejší účastník vstoupila společnost CEMEX ELEGOHOUSE s.r.o., která poukázala na absolutní neplatnost právních jednání společnosti Stříbrný Development

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Horáčková.

s.r.o. směřující k převodu nemovitostí (v rozporu s § 47 odst. 6 ex. ř.) a která rovněž pokládala soudní smír (konstitutivní rozhodnutí) rovněž za neplatné.

6. Soud I. stupně po provedeném dokazování listinami skutkově uzavřel, že mezi prodávajícím společností Stříbrný Development s.r.o. a kupujícím S. N. byla uzavřena 21. 2. 2014 kupní smlouva, a to o převodu bytové jednotky č. xxx včetně spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku, dále ve vztahu k nebytové jednotce č. xxx1 a nebytové jednotce č. xxx, včetně podílu na společných částech domu a pozemku, vše zapsáno na LV č. xxx pro katastrální území Xxx, pokud na základě této kupní smlouvy byl podán návrh na vklad vlastnického práva do katastru dne 16. 1. 2015, shledal katastrální úřad rozpor mezi návrhem na vklad vlastnického práva a kupní smlouvou, když v návrhu na vklad byly předmětem převodu i pozemky, které nebyly předmětem převodu v kupní smlouvě; dne 19. 2. 2015 katastrální úřad návrh na vklad zamítl. Pokud podal 12. 5. 2016 L. N. u Okresního soudu Praha-východ jako žalobce proti žalované společnosti Stříbrný Development s.r.o. žalobu na určení vlastnického práva, bylo vydáno předběžné opatření směřující proti společnosti Stříbrný Development bránící v nakládání s uvedenými nemovitostmi, při ústním jednání 8. 12. 2016 byl mezi přítomnými – žalobcem S. N. a prokuristou společnosti Stříbrný Development s.r.o. uzavřen smír o určení, že výlučným vlastníkem předmětných nemovitostí včetně podílu na společných částech domu a pozemků je žalobce S. N.; tento smír neshledal Okresní soud Praha-východ za rozporný s kogentními zákonnými ustanoveními, usnesení o schválení smíru nabylo právní moci 13. 2. 2017; jak zjistil soud I. stupně ze spisu Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 8 C 174/2016. Žalovaný byl jako vlastník předmětných nemovitostí do katastru zapsán na základě tohoto usnesení o schválení smíru č. j. 8 C 174/2016-17 Okresního soudu Praha-východ, když v katastru nemovitostí byly zapsány exekuční příkazy týkající se prodeje nemovitých věcí dlužníka Stříbrný Development na základě blíže specifikovaných exekučních příkazů uvedených v odůvodnění rozsudku soudu I. stupně (blíže specifikované exekuční příkazy ze dne 13. 1. 2016, 26. 1. 2016, 28. 11. 2016, 15. 1. 2017 a 28. 1. 2017). Další doplnění dokazování soud I. stupně shledal nadbytečným a nemajícím význam pro uvedené řízení (pokud žalobce odkazoval na obdobné schválení soudního smíru mezi tímž prodávajícím a jinou kupující, který nebyl napaden žalobou o určení neplatnosti smíru); shodně tak shledal nadbytečným výslech žalobce i výslech prokuristy společnosti Stříbrný Development s.r.o. Na straně žalobce shledal soud I. stupně dostatek aktivní věcné legitimace, když původní žalobkyně Mgr. Renata Jančová byla ustanovena insolvenční správkyní usnesením Městského soudu v Praze, č. j. MSPH 89 INS 14450/2017-A-35 z 30. 1. 2018 (na insolvenční správkyni dle § 246 odst. 1 a 249 odst. 1 IZ přešla oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, vstoupila tak na místo úpadce Stříbrný Development a byla tak oprávněna podat návrh na zrušení usnesení o schválení smíru). Po citaci ustanovení § 99 odst. 1 a 2 o. s. ř. shledal soud I. stupně schválený smír rozporný s právními předpisy, kdy tento smír byl v rozporu s ustanoveními hmotného práva, přičil se kogentním ustanovením zákona, nebo jej obcházel, uvedený smír shledal rozhodnutím konstitutivním (nikoliv rozhodnutím deklaratorní povahy), když na základě pravomocně schváleného smíru bylo vloženo vlastnické právo žalovaného S. a Nekolného do katastru nemovitostí; zde odkazoval na ustanovení § 1105 zákona č. 89/2012 Sb., o nabytí vlastnického práva po zápisu do veřejného seznamu (katastru nemovitostí). Neplatnost schváleného smíru shledal soud I. stupně i se zřetelem na ustanovení § 47 odst. 6 zákona 120/2001 Sb., o soudních exekutorech, kdy majetek postižený exekučním příkazem nesmí povinný převést na jiného, zatížit nebo s ním jinak nakládat, pokud by právním jednáním tuto povinnost povinný porušil, je takové jednání neplatné. V daném případě tzv. „speciálního inhibitoria“ se jedná o absolutní neplatnost, ke které soud přihlíží i bez návrhu; i za situace, kdyby uzavřený soudní smír neměl konstitutivní charakter, bylo by nutno dovodit neplatnost převodu na základě exekučních příkazů vydaných pověřenými exekutory (bez závislosti na doručení exekučních příkazů povinnému). Zrušení usnesení o schválení soudního smíru neshledal soud I. stupně rozporným s dobrými mravy, přestože žalovaný uhradil kupní cenu a má tak ztížené možnosti vymoci tyto prostředky od úpadce; po zrušení usnesení o schválení smíru však bude pokračováno

v řízení o určení vlastnického práva S.a Nekolného před Okresním soudem Praha-východ ve věci 8 C 174/2016. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalobce a ani vedlejší účastník náklady řízení výslovně nepožadovali.

7. Proti tomuto rozsudku a i proti doplňujícímu usnesení o povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek podal žalovaný včasné a přípustné odvolání. V něm namítal neúplná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci, když dle odvolatele měl soud I. stupně doplnit dokazování výsledkem kupujícího (žalovaného) i prodávajícího a přihlídnout k řádné úhradě kupní ceny kupujícím; vyjadřoval se k okolnostem uzavření kupní smlouvy, kterou podle názoru odvolatele soud I. stupně nesprávně zhodnotil. Kupní smlouvu týkající se převodu předmětné bytové jednotky i nebytových jednotek tak pokládal za perfektní a smír schválený soudem za zákonný, když soud jím měl de facto stvrdit bezvadné uzavření předmětné kupní smlouvy a tím i převod vlastnického práva, smír pokládal odvolatel pouze za deklaratorní. Z dosavadního obsahu spisu dle odvolatele nevyplývá, že předmětné exekuční příkazy byly doručeny společnosti Stříbrný Development, dle odvolatele pro závěr o neplatnosti schváleného smíru je třeba, aby účastník vědomě a úmyslně jednal v rozporu s hmotným právem (jako prodávající) a byl tedy vyrozuměn o exekučních příkazech jejich doručením. Navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc soudu I. stupně k dalšímu řízení; se stejnou argumentací navrhl zrušit i doplňující usnesení o povinnosti k úhradě soudního poplatku.
8. Žalobce ve svém vyjádření k odvolání žalovaného navrhl potvrdit rozsudek jako věcně správný, a to s ohledem na správné závěry vyplývající z ustanovení hmotného práva o schválení zákonného smíru a ustanovení o převodu vlastnického práva dle § 1105 občanského zákoníku; rovněž odkazoval na správný závěr týkající se neplatnosti převodu bytové jednotky i nebytových jednotek s ohledem na vydané exekuční příkazy. Soud I. stupně provedl dokazování dostatečně, námitky odvolatele pokládá žalobce za nesprávné, když je otázkou, z jakého důvodu žalovaný jako věřitel neuplatnil svůj nepeněžitý nárok z uzavřené, avšak nenaplněné kupní smlouvy ohledně převodu nemovitostí, přihláškou do insolvenčního řízení vedeného proti úpadci – společnosti Stříbrný Development s.r.o.
9. Žalobce i vedlejší účastník se k odvolacímu jednání dne 29. 6. 2022 omluvili, odvolací soud proto jednal v jejich nepřítomnosti dle § 101 odst. 3 o. s. ř.; žalobce i vedlejší účastník v předchozích vyjádřeních odkázali na své předchozí procesní stanovisko.
10. Žalovaný při odvolacím jednání doplnil, že soud I. stupně neprovedl dostatečně dokazování, nezabýval se otázkou dobré vůle nabyvatele nemovitosti a ani se nezabýval otázkou promlčení (bez bližší konkretizace); navrhl napadené rozhodnutí změnit či zrušit.
11. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně předcházejícího řízení ve spojení s doplňujícím usnesením podle § 212 a § 212a o. s. ř. a poté dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není opodstatněné.
12. Soud I. stupně správně zjistil skutkový stav věci, pro stručnost a úplnost lze odkázat na správná skutková zjištění soudu I. stupně. Pokud pouze soud I. stupně uváděl, že na základě schváleného smíru Okresním soudem Praha-východ se žalovaný S. N. měl stát výlučným vlastníkem nemovitostí a bytové jednotky a nebytového prostoru blíže specifikovaného nacházejících se na pozemku parc. č. xxx, jedná se správně o pozemek 572, toto administrativní pochybení však nečiní nesprávnými ve zbývajících částech skutková zjištění soudu I. stupně, rovněž toto administrativní pochybení nemělo vliv na věcnou správnost napadeného rozsudku. Soud I. stupně tak nezatížil řízení žádnou vadou, která by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

13. Soud provedl dokazování v dostatečném rozsahu, shodně se soudem I. stupně pokládá odvolací soud další doplnění dokazování za nadbytečné, když soudem I. stupně správně zjištěný skutkový stav poskytoval dostatečný podklad pro správné právní posouzení věci. Soud I. stupně věc posoudil správně i po právní stránce, kdy se správně zabýval otázkou aktivní legitimace žalobce (původní žalobkyně insolvenční správkyne Mgr. Renaty Jančové), když původní insolvenční správkyne dlužníka Stříbrný Development s.r.o. v souladu s ustanovením § 246 odst. 1 insolvenčního zákona vykonávala práva a povinnosti insolvenčního správce spojená s majetkovou podstatou dlužníka, v průběhu insolvenčního řízení došlo ke změně insolvenčního správce, který vystupuje i nadále v tomto řízení jako žalobce, námitky žalovaného ve vztahu k nedostatku aktivní legitimace jsou tak neopodstatněné a účelové ve snaze zvrátit nepříznivý výsledek sporu.
14. Soud I. stupně správně uzavřel, že dle konstantní judikatury představuje smír schválený Okresním soudem Praha-východ dne 8. 12. 2016, v rámci řízení vedeného pod sp. zn. 8 C 174/2016 u tamního soudu, konstitutivní rozhodnutí, které je způsobilé vyvolat změnu zápisu v katastru nemovitostí. Z dosavadního obsahu spisu je zřejmé, že pokud uzavřela společnost Stříbrný Development s.r.o. jako prodávající s kupujícím S. N. (žalovaným) dne 21. 2. 2014 kupní smlouvu o koupi blíže specifikované bytové jednotky včetně spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemků, dále blíže specifikované nebytové jednotky včetně podílu na společných částech domu, v katastrálním území Xxx, nedošlo pro rozpor návrhu na vklad vlastnického práva kupujícího do katastru nemovitostí a obsahu kupní smlouvy ke vkladu vlastnického práva kupujícího, v tomto směru byl i kupující – žalovaný vyrozuměn katastrálním úřadem, vady návrhu nebyly odstraněny, a proto byl návrh na vklad zamítnut. Dalším postupem v řízení o určení vlastnického práva žalovaného (S. N.) a návrhem na uzavření smíru tak účastníci kupní smlouvy obcházeli kogentní hmotněprávní úpravu ve snaze dosáhnout změny zápisu v katastru nemovitostí právě na základě schváleného pravomocného smíru. Usnesení o schválení smíru představuje nikoliv deklaratorní rozhodnutí, jak nesprávně uváděl odvolatel, ale konstitutivní rozhodnutí, které je zásadním podkladem pro změnu údajů v katastru nemovitostí; obecně lze souhlasit s odvolatelem, že převod vlastnického práva k nemovité věci upravuje ustanovení § 1105 občanského zákoníku, kdy převod vlastnického práva k nemovité věci musí být zapsán do veřejného seznamu a nabývá se vlastnictví zápisem do takového seznamu; pravomocné soudní rozhodnutí, které nahrazuje rozsudek a kterým je i pravomocně schválený smír, který není v rozporu s právními předpisy, nahrazuje nabytí vlastnického práva na základě obligačního vztahu účastníků. Soud I. stupně správně zjistil, že v okamžiku schválení smíru usnesením Okresního soudu Praha-východ byly předmětné nemovitosti dotčeny několika exekučními příkazy ohledně prodeje nemovitých věcí dlužníka – společnosti Stříbrný Development s.r.o. Žalovaný si nesprávně účelově vykládal účinky speciálního inhibitoria v tom směru, že neplatnosti převodu nemovitosti se může dovolat jen oprávněný v exekuci nebo exekutor; v souladu s konstantní obsáhlou judikaturou je nutno pokládat tento smír schválený Okresním soudem Praha-východ za rozporný s kogentními předpisy, v této věci nebylo možno uzavřít smír, neboť účastníci v tamním řízení jednali v rozporu s ustanovením § 47 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., kdy po vydání exekučního příkazu nelze převést majetek postižený exekučním příkazem či jej zatížit nebo jinak s ním nakládat. Na rozdíl od generálního inhibitoria, které platí ve vztahu k povinnému v exekuci od doručení usnesení o nařízení exekuce, účinky speciálního inhibitoria vyvolávají absolutní neplatnost právního jednání povinného z důvodu porušení speciálního inhibitoria shora uvedeného (30 Cdo 4582/2014, 26 Cdo 64/2015, 29 Cdo 1118/2015, 33 Odo 4406/2009); ve smyslu konstantní judikatury postačí pouhé zatížení nemovitosti tímto exekučním příkazem. Dle § 47 odst. 5 ex. ř. je povinnému po vydání exekučního příkazu pod sankcí absolutní neplatnosti zakázáno nakládání s určitými konkrétními věcmi a právy postiženými exekučním příkazem (speciální inhibitorium § 47 odst. 6 ex. ř.).
15. Právní závěry soudu I. stupně korespondují shora uvedené judikatuře; správně soud I. stupně

uváděl, že nelze přihlížet k jakémukoliv tvrzení žalovaného o rozporu s dobrými mravy. Pokud při odvolacím jednání zmiňoval žalovaný „promlčení“, blíže tuto námitku nespecifikoval, odvolací soud proto k ní nepřihlížel; pokud snad žalovaný měl na mysli, že nebyla podána žaloba o zrušení smíru ve lhůtě, není tato námitka opodstatněná, když žalobce jednající prostřednictvím insolvenční správkyne dodržel lhůtu vyplývající z ustanovení § 99 odst. 3 o. s. ř. (návrh byl podán do tří let od právní moci usnesení o schválení smíru). Závěry soudu I. stupně korespondují i judikatuře Nejvyššího soudu ČR, zejména 30 Cdo 626/2013, 22 Cdo 1232/2018, 4 Cz 105/68, 25 Cdo 2039/2008, 22 Cdo 1899/2007. Důvodem zrušení soudního smíru, jak správně rozhodl soud I. stupně, nebyly vady uzavřené kupní smlouvy, pokud v tomto směru odkazoval žalovaný na bezvadnou kupní smlouvu, důvodem zrušení byla jeho nezákonnost a obcházení zákonné kogentní úpravy. Odvolací soud přitom nezpochybnuje obligační účinky kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím Stříbrný Development a kupujícím jako žalovaným, ve vztahu ke speciálnímu inhibitoriu shora uvedenému je však nutno vyjít z absolutní neplatnosti úkonu, který by se dotýkal nemovitosti, ohledně které byl vydán exekuční příkaz.

16. Názor odvolatele, že zákonnost smíru dostatečně zkoumal Okresní soud Praha-východ a že se touto otázkou již nelze zabývat, není správný; skutečnost, že schválený smír soudem může být nezákonný, předpokládá zákonodárce, pokud existuje institut žaloby o zrušení smíru v zákonné tříleté lhůtě, kterou žalobce dodržel (za předpokladu, že jsou shledány důvody zrušení). Závěr soudu I. stupně, že neplatnost soudem schváleného smíru vyplývá s ustanovením § 47 odst. 6 zákona č. 120/2021 Sb.; je rovněž správný závěr, že postačí pouhé vydání exekučního příkazu (nikoliv doručení exekučního příkazu povinnému), s ohledem na správnost rozhodnutí soudu I. stupně jej odvolací soud podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
17. Pokud žalobkyně ani vedlejší účastník na straně žalobkyně nepožadovali v řízení před soudem I. stupně náhradu nákladů řízení, rozhodl soud I. stupně správně, proto i v tomto rozsahu byl rozsudek soudu I. stupně podle § 219 o. s. ř. v akcesorickém výroku o nákladech řízení potvrzen.
18. Odlišná situace nastala v odvolacím řízení, kdy odvolací soud postupoval podle § 211 a § 142 odst. 1 o. s. ř., když procesně úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení účastníka nezastoupeného advokátem, a to s přihlédnutím ke 2 úkonům právní pomoci (podání vyjádření k odvolání a účast při odvolacím jednání následně odročeném 4. 5. 2022 z důvodu na straně žalovaného), žalobci je proto povinen zaplatit procesně neúspěšný žalovaný na nákladech odvolacího řízení 600 Kč, a to v obecné pariční tříleté lhůtě.
19. Procesně neúspěšný žalovaný je povinen zaplatit i náklady odvolacího řízení vedlejšímu účastníku na straně žalobce, s ohledem na odročení jednání 4. 5. 2022, kdy ve věci nebylo jednáno, tak náleží paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč, kterou v obecné pariční lhůtě je povinen zaplatit žalovaný k rukám právního zástupce vedlejšího účastníka.

Poučení:

Za podmínek uvedených v ustanovení § 237 a následujících o. s. ř. lze podat proti tomuto rozsudku dovolání, a to do dvou měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu prostřednictvím soudu I. stupně k Nejvyššímu soudu ČR.

Praha 29. června 2022

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu